ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 353

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 κλπ. περὶ ἐνοικιοστασίου..... 1
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ καταργήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἐνοικιοστασίου..... 2
Περὶ ὁρισμοῦ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἑδρῶν τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης..... 3
Περὶ τροποποιήσεως Διατάγματος ἐγκριτικοῦ σχεδίου Καστρὶ 4
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐν Ρεθύμνῳ πρὸς διαπλάτυνσιν τῶν ὁδῶν Ἡροδότου, Κωνστ. Παλαιολόγου καὶ τῆς πλατείας Ἀμμου-Πόρτα..... 5
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐν Ρεθύμνῃ πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ Βάρδα Καλλέργη καὶ διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίου μέχρι τῆς προκυμαίας Ἐλ. Βενιζέλου 6
Περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων ἐν τῇ κωμοπόλει Γρεβενῶν..... 7
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρὰ τὸν κῆπον Βαλλιάνου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ..... 8
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ τὴν διάνοιξιν κεντρικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κοινότητα Ζίτσαν τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων..... 9
Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Αἰτωλικοῦ..... 10
Περὶ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου χορηγουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας..... 11
Περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν Δημ. Σιλλὸν καὶ Σίαν ἁπλῆς ἀδείας ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ κωμοπόλει Καρλικόβης..... 12
Περὶ ὑπερτιμήσεως ρεύματος διαφόρων πόλεων..... 13
Περὶ συμπληρώσεως οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ Εὐρυάλης.... 14
Περὶ κανονισμοῦ ὅρων δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς κωμοπόλεως Χαλανδρίου..... 15
Περὶ ἀπαγορεύσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τριμήνου ἐν τῇ κωμοπόλει Μακρακώμης (Βαρυμπόπης)..... 16

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς τέως Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Σμύρνης κλπ..... 17

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 κλπ. «περὶ ἐνοικιοστασίου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὰ καταστήματα», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Καταργεῖται τὸ ἐδ. α' τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου», ὡς καὶ πᾶσα δίκη ἐκ τούτου ἐκκρεμής. Αἱ ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν ἐνοικιοστασίου αἱ στηριζόμεναι εἰς τὸ ὡς ἄνω καταργούμενον ἐδ. καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταργοῦνται ὡς πρὸς τὴν διάταξιν αὐτῶν περὶ ἐξώσεως, ἀποτελοῦσι δὲ τεκμήριον μαχητὸν ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ μισθωτοῦ ὡς ὁμολογουμένως πλουσίου.

2. Μισθωτὴς καθ' οὗ ὑπάρχει ἀπόφασις ἐπιτροπῆς τελεσίδικος διατάσσουσα ἔξωσιν αὐτοῦ ὡς ὁμολογουμένως πλουσίου, ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ καταβάλλῃ τὴν κατὰ τὸ ἐδ. 1 περίοδον πρώτην τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 2 ὑποχρεωτικὴν αὔξησιν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1926 καὶ ἑφεξῆς. Δύναται ὅμως συγχρόνως ὁ μισθωτὴς νὰ προσβάλῃ τοιαύτην ἀπόφασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς ὁμολογουμένως πλουσίου, διὰ προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ οἰκείου ἐφετείου, ὅπερ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως περὶ τούτου, κανονίζον συγχρόνως, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς προσφυγῆς, καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 δυνητικὰς αὐξήσεις.

Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον ἀποφανθῇ ὅτι ὁ προσφεύγων δὲν εἶνε ὁμολογουμένως πλούσιος, τὰ ὑπὲρ τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 καταβληθέντα ποσὰ συμψηφίζονται εἰς μέλλοντα ἐνοίκια.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ μισθωτοῦ ὁμολογουμένως πλουσίου ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 αὔξησις καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὸ ἀνώτατον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου ἐπιτρεπόμενον ὅριον. Δύναται δέ, συντρεχουσῶν περιστάσεων δικαιολογουσῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ὑπερτέραν τοῦ ὁρίου τούτου αὔξησιν, ὁ κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρ. 7 παράγρ. 2 οἰκεῖος συντελεστὴς ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ἡμιολίου αὐτοῦ.

2) Αὔξησις μισθώματος μέχρι τοῦ διπλασίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ὁμολογουμένως πλουσίους μισθωτὰς καὶ ἐπὶ μισθώσεων συνομολογηθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1922, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, τὸ συνομολογηθὲν μίσθωμα δὲν εἶνε σύμφωνον πρὸς τὰς σημερινὰς μισθωτικὰς συνθήκας.

3. Αἱ κατὰ τὰς ἄνω αὐξήσεις ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1926.

4. Αἱ μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ μισθωτοῦ γενόμεναι συμφωνίαι ἢ δικαστικοὶ συμβιβασμοὶ μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925 πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐπὶ ὁμολογουμένως πλουσίων αὐξήσεως διατηροῦνται ἰσχυραί, καθ' ὅλον τὸν χρόνον δι' ὃν συνωμολογήθησαν.

5. Ὁμολογουμένως πλούσιος θεωρεῖται ὁ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κρινόμενος τοιοῦτος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ ἀρχικῷ ἄρθρ. 12 παράγρ. 2 τοῦ Δ. τῆς 30 Μαρτίου 1925 στοιχείων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τε μισθωτοῦ καὶ τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ προσώπων.

Ἄρθρον 3.

1. Καταργοῦνται α') τὸ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ὡς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 16)17 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῶν Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου καὶ τῆς 20 Μαρτίου 1926», β') τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18)19 Ἰουνίου 1926 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἐνοικιοστασίου», γ') Πᾶσα δίκη ἐκκρεμὴς ἢ ἀπόφασις μὴ ἐκτελεσθεῖσα, ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων στηριζόμεναι.

2. Ἐπὶ γάμου τελουμένου μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐὰν δοθῇ εἰς προῖκα, διατεμημένην ἢ μή, μία οἰκία, ἀποτελῇ δ' αὕτη τὸ μόνον ἀστικὸν ἀκίνητον τοῦ προικολήπτου, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ὑποχρεωτικῶς αἱ αὐξήσεως αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, κατὰ τὸ ἀνώτατον αὐτῶν ὅριον.

3. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς τοῦ ὡς ἄνω προικώου ἀκινήτου ἀνήκῃ εἰς τινα τῶν ἐν ἄρθρ. 7 παράγρ. 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 κατηγοριῶν, καταβάλλεται ὑπὸ τούτου ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἄρθρ. 7 παράγρ. 2 αὐξήσεων, τὸ ἕτερον ἥμισυ καταβαλλομένου ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου.

4. Τὸ τυχὸν μέχρι τοῦδε καταβαλλόμενον ὁπωσδήποτε μεῖζον τῶν ἐν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίων μίσθωμα θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

5. Ἐὰν ἡ προῖξ συνέστη κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διάστημα, ἐτελέσθη δὲ καὶ ὁ γάμος κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα, ἢ μέλλει νὰ τελεσθῇ καὶ βραδύτερον, ὁ προικολήπτης τῆς ὡς ἄνω μιᾶς μόνης οἰκίας δικαιοῦται ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἢ νὰ λάβῃ τὰς κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεις, ἢ ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν ἄρθρ. 21 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 περιορισμούς. Ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 22 παράγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. περιπτώσεων ἀργίας τοῦ δικαιώματος τούτου, ἰσχύουν ἐν προκειμένῳ αἱ ὑπὸ στ. β' καὶ γ' συντρεχούσης δὲ τῆς ὑπὸ στοιχ. β' περιπτώσεως, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 22.

Ἄρθρον 4.

1. Καταργεῖται τὸ ἐδ. γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ὡς καὶ πᾶσα δίκη ἐκ τοῦ ἐδ. τούτου ἐκκρεμὴς ἢ ἀπόφασις ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένη μήπω ἐκτελεσθεῖσα.

2. Μισθωτὴς κατοικίας κατέχων χῶρον μεῖζονα τοῦ διὰ τὰς ἀτομικάς αὐτοῦ ἀνάγκας καὶ τὰς τῶν συνοίκων ἀναγκαίου καταβάλλει ὑποχρεωτικῶς τὰς ἐν ἄρθρ. 7 παράγρ. 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 αὐξήσεις κατὰ τὸ ἀνώτατον αὐτῶν ὅριον.

3. Μισθωταὶ ἐκ τῶν ἐν παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 προσώπων δικαιοῦνται ἢ νὰ καταβάλλωσι τὰς ἐν παράγρ. 2 τοῦ παρόντος αὐξήσεις, ἢ νὰ παραχωρήσωσι τὸν πλεονάζοντα χῶρον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ μὴ παραχώρησις ἀποτελεῖ λόγον ἐξώσεως ἐκ τοῦ ὅλου μισθίου.

4. Πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ χώρου ὡς μείζονος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, τὸ εἶδος τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ κοινωνικὴ τάξις τοῦ μισθωτοῦ καὶ ὅ,τι ἄλλο χρήσιμον στοιχεῖον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου. Θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον ἀμαχήτων ὡς κατέχοντες μείζονα χῶρον οἱ μισθωταὶ καθ' ὧν ἐξεδόθη ἀπόφασις ἐπιτροπῆς τελεσίδικος χαρακτηρίζουσα τούτους ὡς κατέχοντας τοιοῦτον καὶ διατάσσουσα τὴν ἔξωσιν.

5. Τὸ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπενεμισθωμένον μέρος τοῦ μισθίου θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ὑπενεμισθώσαντα πλεονάζων χῶρος, ὑποχρεοῦται δ' ὁ ὑπενεμισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 2 ηὐξημένον μίσθωμα καὶ τὰ νόμιμα ποσοστὰ ὑπομισθωμάτων.

Ἄρθρον 5.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18)19 Ἰουνίου 1926 περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1—4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 ἄρχονται ἐφαρμοζόμεναι ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926.

2. Ἡ ἔννοια τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 45 εἶνε ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῆς ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ μισθώσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 εἶνε ὅτι παραίτησις ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου δὲν εἶνε ἰσχυρὰ ἐφ' ὅσον ἡ μίσθωσις εἶχε συνομολογηθῇ πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς τὴν κοινότητα Κορωπὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, θέλει δ' ὑποβληθῇ τοῦτο ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Διδάχος

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἐνοικιοστασίου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὰ καταστήματα», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ καταργήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἐνοικιοστασίου», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17)20 Σεπτεμβρίου 1926, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἀποφάσεις δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν δεχόμεναι ἢ ἀπορρίπτουσαι αἴτησιν περὶ ἐξώσεως, μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀπόφασις δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἐξαφανίζουσα ὁριστικὴν ἀπόφασιν Ἐφετείου, ὑπόκεινται εἰς αἴτησιν ἀναιρέσεως. Λόγοι ἀναιρέσεως εἶνε οἱ ἐν ἄρθρῳ 807 ἐδ. 2, 4 καὶ 13—17 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἀναλόγως ἐπὶ ἀποφάσεων πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν, καταστασῶν τελεσιδίκων δι' ἀπράκτου παρελεύσεως τῆς πρὸς προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς προθεσμίας, δεχομένων ἢ ἀποριπτουσῶν αἴτησιν περὶ ἐξώσεως, μὴ ἐκτελεσθεισῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1926, ὡς τὰ ἄρθρα ταῦτα συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17)20 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τοῦ παρόντος, ἐὰν εἶχεν ἀσκηθῇ αἴτησις ἀναιρέσεως πρὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ἥτις καταληφθεῖσα

ἐκκρεμὴς ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. εἰσήχθη διὰ προσφυγῆς εἰς τὴν Δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν, ἡ αἴτησις αὕτη θεωρεῖται καὶ νῦν ἐκκρεμὴς ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου, συντεθειμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1926, δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ συζήτησις ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Β' Τμήματος εἶνε ἀμετάκλητος καὶ ὅταν εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὴν τυχὸν προεκδοθεῖσαν τοῦ Α' Τμήματος.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁρίζεται προθεσμία τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀσκήσας προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις ταύτης, ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ νῦν ἁρμοδίου δικαστηρίου.

2. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ἀσκήσας τὴν προσφυγὴν θεωρεῖται παραιτηθεὶς ταύτης καὶ ἐκτελεῖται ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 17)20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1926», ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων διατάξεις, περιαπτομένου ἄνευ πληρωμῆς τέλους τινὸς τοῦ νομίμου τύπου ἐκτελέσεως ἐπὶ μὲν ἀποφάσεως δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Ἐφετῶν, ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἐπὶ τούτῳ ἀποστέλλονται εἰς τὰ ἁρμόδια Ἐφετεῖα τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων τῶν Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν.

2. Ἡ γενομένη ἐπίδοσις τῆς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς καὶ ἡ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης κίνησις τῆς προθεσμίας ἐκτελέσεως διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, μὴ ἀπαιτουμένης νέας ἐπιδόσεως μετὰ τὴν νέαν ὡς ἄνω περιαφὴν τοῦ νομίμου τύπου ἐκτελέσεως».

Ἄρθρον 5.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 5 ἐδ. 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1926 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ὁ πρόεδρος ὁρίζει σύντομον προθεσμίαν συζητήσεως».

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, θέλει δ' ὑποβληθῇ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Διδάχος

(3)

Περὶ ὁρισμοῦ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἑδρῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς ἰσχὺν τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, στηριζομένῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸν ἄνω νόμον συσταθείσης εἰδικῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἑδρῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διατάσσομεν τάδε:

Τακτικαὶ ἕδραι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὁρίζονται αἱ ἑξῆς:

Α') Διὰ τὸ πτυχίον Φιλοσοφίας καὶ Παιδαγωγικῆς:

1) Τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας
2) Τῆς Φιλοσοφίας
3) Τῆς Παιδαγωγικῆς.

Β') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας:

4) Τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας
5) » » »
6) » » »
7) » » »
8) Τῆς Ἐπιγραφικῆς καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχαιοτήτων
9) Τῆς Γλωσσολογίας.

Γ') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φλολογίας.

10) Τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
11) Τῆς Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας
12) Τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ.
13) Τῆς Γλωσσολογίας.

Δ') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Ἱστορίας:

14) Τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.
15) Τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς συγχρόνου αὐτῇ γενικῆς ἱστορίας.
16) Τῆς Γενικῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων.
17) Τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων.
18) Τῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἄλλων Σημιτικῶν λαῶν.
19) Τῆς Θρησκείας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ τῆς λαογραφίας.

Ε') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Ἀρχαιολογίας.

20) Τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Τέχνης.
21) Τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης
22) Τῆς Ἱστορίας τῆς νεωτέρας τέχνης.

Ϛ') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

23) Τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ζ') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

24) Τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Η') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

25) Τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Θ') Διὰ τὸ πτυχίον τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

26) Τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ι') Διὰ τὸ πτυχίον τῶν Βαλκανικῶν γλωσσῶν καὶ φιλολογιῶν.

27) Τῆς ἱστορίας τῶν σλαυϊκῶν γλωσσῶν.

ΙΑ') Διὰ τὸ πτυχίον ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ φιλολογιῶν.

28) Τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς ἀραβικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ἔκτακτοι ἕδραι ὁρίζονται αἱ ἑξῆς:

Α': 1) Τῆς Ψυχολογίας
2) Τῆς Ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας.

Β': 3) Τῆς κλασσικῆς φιλολογίας
4) Τῆς κλασσικῆς φιλολογίας.

Γ': 5) Τῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων
6) Τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου
7) Τῆς ἱστορίας τῶν Μωαμεθανικῶν λαῶν.

Δ': 8) Τῆς παπυρολογίας καὶ παλαιογραφίας.
9) Τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλλην. φιλολογίας.

Ε': 10) Τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης.
11) Τῆς ἱστορίας καὶ τέχνης τῶν ἀρχαίων ἀνατολικῶν λαῶν.

Ϛ': 12) Τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ζ': 13) Τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Η': 14) Τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Θ': 15) Τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ι': 16) Τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.
17) Τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας
18) Τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν φιλολογιῶν τῶν σλαυϊκῶν λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
Γ. Διδάχος

(4)

Περὶ τροποποιήσεως διατάγματος ἐγκριτικοῦ σχεδίου Καστρί.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 950 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, τροποποιοῦμεν τὸ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Ἡμέτερον Διάταγμα «περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ρυμοτομίας ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ Καστρί», δι' ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 18 αὐτοῦ διὰ τῶν ἑξῆς:

Τὸ σχετικὸν τῷ παρόντι διάγραμμα, ἐμφαίνει τὴν γενικὴν διάταξιν τῆς ρυμοτομίας, φροντίδι δὲ τῶν ἐπισπευδόντων τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου θέλει καταρτισθῇ καὶ κυρωθῇ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὡς ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐτοῦ τὸ λεπτομερὲς διάγραμμα ἐφαρμογῆς ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, αἵτινες ἐπίσης θεωροῦνται ἰσχύουσαι καὶ ὡς πρὸς πᾶσαν τυχὸν μεταγενεστέραν τροποποίησιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου τούτου.

Ὡς πρὸς τὰ πέραν τῆς ἐν τῷ διαγράμματι τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου χαραχθείσης μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ διὰ πρασίνου χρώματος γραμμῆς τμήματος τοῦ σχεδίου τούτου ὑπὸ στοιχεῖα (Ι) καὶ (ΙΙ) ἀνακαλεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ σχεδίου, παραμενόντων τῶν τμημάτων τούτων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τοῦ συνοικισμοῦ.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπισπεύδουσα τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου Ἑταιρεία Καστρὶ καταθέσῃ ἐγγύησιν (τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης) ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, παύει δὲ ἰσχύον εἰς ἣν περίπτωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὴν κοινοποιήσεως προσκλήσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν προσέλθῃ νὰ ὑπογράψῃ τὴν περὶ τηρήσεως τῶν ὑποχρεώσεών της, περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων σύμβασιν, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς τοιαύτης συμβάσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐν Ρεθύμνῃ πρὸς διαπλάτυνσιν τῶν ὁδῶν Ἡροδότου, Κωνστ. Παλαιολόγου καὶ τῆς πλατείας Ἄμμου-Πόρτα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1322, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν κλπ.», τὴν ὑπ' ἀριθ. 4133 ἐ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ρεθύμνου καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 64, 67, 164 καὶ 165 ἐ. ἔ. πράξεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ρεθύμνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κηρύσσομεν ἀπαλλοτριωτέα, διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας, καὶ ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων κυριότητος, δὲν κωλύεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ὑπὸ τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 14 Συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ κατοχυρώσεως τῶν ὑπὸ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν κλπ.», τὰ ἑξῆς ἀκίνητα:

1) Πρὸς διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Ἡροδότου ἀπὸ τῆς ἰδοῦ Καποδιστρίου μέχρι τῶν ὁδῶν Θουκυδίδου καὶ Δασκαλογιάννη τὰ ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα, ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο καὶ 47)100 (ἀριθ. 172.47).

2) Πρὸς διεύθυνσιν καὶ εὐθυγράμμισιν τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου παρὰ τὸ Χατζῆ-Τζαμησὶ διὰ μερικῆς τούτου κατεδαφίσεως, τὰ ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα, ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν πεντήκοντα δύο καὶ 17)100 (ἀριθ. 52.17).

3) Πρὸς διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου παρὰ τὴν θέσιν Μεγάλη Βρύση, διὰ κατεδαφίσεως ὑπολειμμάτων Τρούλου καὶ συνεχομένου οἰκήματος, τὰ ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα, ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑξήκοντα καὶ 22)100 (ἀριθ. 60.22) καὶ

4) Πρὸς διεύρυνσιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς Πλατείας Ἄμμου-Πόρτα τ' ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν πεντακοσίων τριάκοντα τεσσάρων καὶ 62)100 (534.62).

Ἤτοι συνολικῶς 172.47 + 52.17 + 60.22 = 819.48 τετραγωνικῶν μέτρων, ὡς ταῦτα δείκνυνται ἐν τῷ ἀπὸ 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διαγράμματι τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ δήμου Ρεθύμνης Δ. Κ. Παλαιολόγου, τεθεωρημένῳ παρὰ τοῦ δημάρχου Ρεθύμνης Π. Πετυχάκη καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν κτηματολογικοῖς πίναξι τοῦ ἰδίου μηχανικοῦ καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ δήμου Ρεθύμνης ἀπαλλοτρίωσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

(6)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐν Ρεθύμνῃ πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ Βάρδα Καλλέργη καὶ διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίου μέχρι τῆς προκυμαίας Ἐλ. Βενιζέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1322, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν κλπ.», τὴν ὑπ' ἀριθ. 4133 ἐ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ρεθύμνου καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 154 καὶ 155 ἐ. ἔ. πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ρεθύμνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κηρύσσομεν ἀπαλλοτριωτέα διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων κυριότητος δὲν κωλύεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ὑπὸ τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 14 Συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ κατοχυρώσεως τῶν ὑπὸ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν κλπ.» τὰ ἑξῆς οἰκόπεδα: 1) Πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ Βάρδα-Καλλέργη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίου μέχρι τῆς πλατείας τῆς προκυμαίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου τὰ ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν πεντήκοντα δύο καὶ 50 ο)ο (ἀριθ. 52.50) καὶ 2) πρὸς διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίου μέχρι τῆς προκυμαίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς οἰκίας Σταματίου Ρολόγη τὰ ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα ἐκ μ. τετραγωνικῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἑνὸς καὶ 81)100 (ἀριθ. 191.81), ὡς

ταῦτα δείκνυνται ἐν τῷ ἀπὸ 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διαγράμματι τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Δήμου Ρεθύμνης Δ. Κ. Παλαιολόγου τεθεωρημένῳ παρὰ τοῦ Δημάρχου Ρεθύμνης Π. Πετυχάκη καὶ τοῖς σχετικοῖς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν κτηματολογικοῖς πίναξι τοῦ ἰδίου μηχανικοῦ.

Ἤτοι συνολικῶς 52.50+191.81=244.31 τετρ. μ. καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ρεθύμνης ἀπαλλοτρίωσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Θ. Πετιμεζᾶς

---

(7)

Περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων ἐν τῇ κωμοπόλει Γρεβενῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις περὶ σχεδίων Πόλεων, τὴν ὑπ' ἀριθ. 1187 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 162 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γρεβενῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, καθορίζομεν τὰ ἐλάχιστα ὅρια διαστάσεων καὶ ἐμβαδοῦ οἰκοπέδων ἐν τῇ κωμοπόλει Γρεβενῶν ὡς ἑξῆς:

α') Εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλάχιστον ἐμβαδὸν οἰκοπέδων 25 τετ. μέτ. μὲ ἐλάχιστον πρόσωπον ἢ βάθος 5 μέτρων.

β') Εἰς τὰς κυρίας ὁδοὺς ἤτοι Γρεβενῶν-Κοζάνης, Γρεβενῶν-Καλαμπάκας καὶ Γρεβενῶν-Ἰωαννίνων ἐλάχιστον ὅριον ἐμβαδοῦ οἰκοπέδων 100 τετ. μέτ. μὲ ἐλάχιστον πρόσωπον ἢ βάθος 10 μέτρων, καὶ

γ') Εἰς τὰς λοιπὰς ὁδοὺς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς κωμοπόλεως 50 τετ. μέτ. μὲ ἐλάχιστον πρόσωπον 6 μέτ. καὶ βάθος 8 μέτρων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Θ. Πετιμεζᾶς

---

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρὰ τὸν κῆπον Βαλλιάνου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1352 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρὰ τὸν κῆπον Βαλλιάνου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται ἐν τῷ ὡς παραστήματι τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Πρέκας

---

(9)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ τὴν διάνοιξιν κεντρικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κοινότητα Ζίτσαν τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1322, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διατ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχιῶν κτλ.» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1984 ἐ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἰωαννίνων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κηρύσσομεν ἀπαλλοτριωτέα διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας πρὸς διάνοιξιν κεντρικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κωμόπολιν Ζίτσαν, τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντα ἀκίνητα ὡς ταῦτα δείκνυται ἐν τῷ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1925 διαγράμματι τοῦ μηχανικοῦ Σ. Σκέφερη καὶ τῷ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 σχετικῷ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ μηχανικοῦ Γ. Βράσκου, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἐπ' αὐτῶν κυριότητος δὲν ὑφίσταται νόμιμον κώλυμα ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς κοινότητος Ζίτσης ἀπαλλοτρίωσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Θ. Πετιμεζᾶς

---

(10)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Αἰτωλικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2979 τῆς 5 Αὐγούστου 1922 «περὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου Ἰωάννου Σταράμου, ἰατροῦ, προέδρου τῆς κοινότητος Αἰτωλικοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐν λόγῳ κοινότητα καὶ τοῦ Παναγ. Ζησίμου Ζησιμοπούλου, ἐπιχειρηματίου, σύμβασις περὶ χορηγήσεως τῷ Παν. Ζησιμοπούλῳ προνομιακῆς ἀδείας ἱδρύσεως ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει Αἰτωλικοῦ», ἡ συνομολογηθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1207 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ Α. Σ. Καρβέλη.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Θ. Πετιμεζᾶς

(11)

Περὶ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου Ἡρακλείου χορηγουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 2979 «περὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων», ὡς ἐπίσης τὴν ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1925 πρᾶξιν τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ τιμὴ τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου Ἡρακλείου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἰδιωτῶν χορηγουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου πρὸς φωτισμὸν καταναλισκομένης τοιαύτης διατιμᾶται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ πρὸς φωτισμὸν τῶν ἰδιωτῶν καταναλισκομένη ἐνέργεια ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 7,50 ἀνὰ ΩΧΒ εἴτε χορηγεῖται αὕτη διὰ γνωμόνων εἴτε κατ' ἀποκοπήν.

Τὸ ρεῦμα βιομηχανικῆς κινήσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 5 ἀνὰ ΩΧΒ.

Ἡ τιμὴ τοῦ πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁδῶν καταναλισκομένου ρεύματος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 5,50 ἀνὰ ΩΧΒ, τοῦ δὲ διὰ τὰς ἀνάγκας ἀντλήσεως ὕδατος ὑπὸ τοῦ δήμου καταναλισκομένου ρεύματος εἰς δραχμὰς 4,50 ἀνὰ ΩΧΒ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ τιμὴ τῆς ὑπὸ τῶν Δημοσίων ἢ Δημοτικῶν καταστημάτων καταναλισκομένης ἐνεργείας ὁρίζεται κατὰ 20 ο)ο μικροτέρα τῶν ὡς ἄνω τιμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἅπασαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καὶ 2 ὁριζόμεναι τιμαὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἰδιῶται καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταναλίσκωσιν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένας τιμὰς δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῆς χρήσεως τούτου εἰδοποιοῦντες τὸν ἀνάδοχον περὶ τῆς διακοπῆς ἕνα μῆνα τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἄνευ εἰδοποιήσεως οἱ τιμαὶ αὗται καὶ οἱ συμπρομαρτοῦντες ὅροι θεωροῦνται ὡς ἀποδεκτοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καταναλωτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

---

(12)

Περὶ χορηγίας εἰς τὸν Δημ. Σιλλὸν καὶ Σία ἁπλῆς ἀδείας ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ κωμοπόλει Καρλικόβης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2979 τῆς 5 Αὐγούστου 1922 «περὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων», τὴν ὑπ' ἀριθ. 565 ἀπὸ 27 Μαΐου ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 90 ἀπὸ 14 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξιν καταθέσεως παρὰ τῷ ἐν Δράμᾳ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ποσοῦ ἐκ δραχμῶν 15.000 ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου λόγῳ ἐγγυήσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν Δημ. Σιλλὸν καὶ Σίαν ἁπλῆν ἄδειαν ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως παραγωγῆς καὶ διανομῆς ρεύματος ἐν τῇ κωμοπόλει Καρλικόβης, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς συνημμένους τῷ ὑπ' ἀριθ. 32147 καὶ ἀπὸ 7 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας πρὸς τὸν Δημ. Σιλλὸν καὶ Σίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

---

(13)

Περὶ ὑπερτιμήσεως ρεύματος διαφόρων πόλεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 3270 «περὶ παραστάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1356 ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ Κράτει ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας» ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 591, 592, 594 καὶ 595 πράξεις τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τοιούτων τῶν ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ Καλαμῶν, Ἀργοστολίου, Χαλκίδος, Λαρίσης, Σπετσῶν καὶ Πορταριᾶς ὁρίζομεν προσωρινῶς τὰ κάτωθι τιμολόγια πωλήσεως τοῦ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων παραγομένου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

α') Καλάμαι, Ἀργοστόλιον καὶ Χαλκίς.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς εἴτε διὰ γνωμόνων εἴτε κατ' ἀποκοπὴν χορηγούμενος 13 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ καὶ κίνησις 8 δραχ., ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ πλὴν τῆς ἐπιχειρήσεως Χαλκίδος ἐν ᾗ τὸ ρεῦμα κινήσεως ὁρίζεται εἰς 8.20 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ. Ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις ἡ χορηγουμένη ὑπὸ τῶν Δήμων διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν παραμένει ὡς ἔχει πλὴν τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Λιμενικοῦ φωτισμοῦ Ἀργοστολίου δι' ὃν ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις αὐξάνεται ἀπὸ 99.000 δραχ. εἰς 150.000 δραχ.

β') Λάρισσα.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς εἴτε διὰ γνωμόνων εἴτε κατ' ἀποκοπὴν 9.20 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ. Κίνησις 6.70 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ.

Ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος δημοτικοῦ φωτισμοῦ παραμένει ὡς ἔχει:

γ') Σπέτσαι.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς εἴτε διὰ γνωμόνων εἴτε κατ' ἀποκοπὴν 7.70 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ. Ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος Κοινοτικοῦ φωτισμοῦ παραμένει ὡς ἔχει.

δ') Πορταριά.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς διὰ γνωμόνων 7 δραχ. ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάττ. Κατ' ἀποκοπὴν 1 δραχ. μηνιαίως διὰ ἐγκατεστημένον κηρίον διὰ 5ωρον μέσην ἡμερησίαν διάρκειαν λειτουργίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἰδιῶται καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταναλίσκωσιν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 1 ὁριζομένας τιμὰς δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῆς χρήσεως τούτου εἰδοποιοῦντες τὸν ἀνάδοχον περὶ τῆς διακοπῆς

ένα μῆνα βραδύτερον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἄνευ εἰδοποιήσεως αἱ τιμαὶ αὗται καὶ οἱ συμπαρομαρτοῦντες ὅροι θεωροῦνται ὡς ἀπαδεκτοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καταναλωτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἅπασαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζόμεναι ὑπερτιμήσεις τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ε. ἔ. πλὴν τῆς ἐπιχειρήσεως Πορταριᾶς τιθεμένης ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ε. ἔ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

---

(14)

Περὶ συμπληρώσεως οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ Εὐρυάλης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1235 ε. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, τροποποιοῦμεν τὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου π. ἔ. ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντα οἰκοδομικὸν κανονισμὸν τοῦ συνοικισμοῦ «Εὐρυάλης», ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον μόνον.

1. Μετὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἄνω Διατάγματος προστίθεται ὡς 25ον ἄρθρον τὸ ἑξῆς:

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιβαλλόμενοι ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ οἰκόπεδα περιορισμοὶ ὑγιεινῆς, ἀσφαλίας καὶ αἰσθητικῆς, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον Εὐρυάλης (οὗ τὸ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος κυρούμενον ἀποτελεῖ τὴν ἐπέκτασιν) ὡς μέγιστον ὅριον περιορισμῶν, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀπὸ τούτων παρεκκλίσεως, ἀναλόγως πῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς μορφῆς τῶν οἰκοπέδων. Πάντως ἐπιβάλλεται ἡ τήρησις τῆς ὑπὸ τοῦ σχεδίου προβλεπομένης πρασιᾶς, τὸν δὲν βαθμὸν τῆς ὡς ἄνω παρεκκλίσεως, καὶ εἰδικώτερον, τοὺς τηρητέους ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος δύναται νὰ κανονίζῃ δι' ἀποφάσεώς του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Εἰδικώτερον ὅμως, τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος σχεδίῳ, κανονίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἐφ' ὧν τμημάτων οἰκοδομικῶν τετραγώνων ἔχουσιν οἱ ἐπισπεύσαντες τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου συνιδιοκτῆται ἐκποιήσει οἰκόπεδα εἰς τρίτους, ἢ διανείμει τοιαῦτα μεταξύ των, ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ προσώπου καὶ βάθους, λογίζονται τὰ μικρότερα τοιαῦτα τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου. Ἐφ' ὧν ὅμως ἐκτάσεων οἱ ἐπισπεύσαντες οὐδόλως προέβησαν εἰς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας ἐκποιήσεως ἢ διανομῆς, ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 προβλεπόμενα, τῶν ἐμπορικῶν τμημάτων εἰς περίπτωσιν ἀσαφείας διασαφηνιζομένων ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ συνοικισμοῦ, δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Πάντως ὅμως ἡ ἰσχὺς τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της πρὸς τοὺς ὡς εἴρηται ἐπισπεύσαντας.

2. Κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον (25) προστίθεται εἰς τὸ αὐτὸ Διάταγμα ὡς 26ον ἄρθρον τὸ ἑξῆς:

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιβαλλόμενοι ὅροι, περιορισμοὶ καὶ ὑποχρεώσεις, ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς πᾶσαν μεταγενεστέραν τροποποίησιν τῶν σχεδίων, εἰς ἃ ἀναφέρονται.

Τὸ ἀρχικῶς ἐγκριθὲν σχέδιον τοῦ συνοικισμοῦ Εὐρυάλης καὶ τὸ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινόμενον ἐμφαίνουσι τὴν γενικὴν τοῦ συνοικισμοῦ διάταξιν, οἱ δὲ ἐπισπεύσαντες τὴν ἔγκρισιν τῶν σχεδίων τούτων, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι πρὸς κύρωσιν δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, τὰ λεπτομερῆ διαγράμματα τῆς ἐφαρμογῆς, ὡς ἀκριβῆ ἀντίγραφα τῶν ὡς ἄνω σχεδίων.

3. Μετὰ τὸ ἄνω ἄρθρον (26ον) προστίθεται εἰς τὸ αὐτὸ Διάταγμα ὡς 27ον ἄρθρον τὸ ἑξῆς:

Ἐπιτρέπεται ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ὡς πρὸς τὸ διὰ τούτου ἐγκρινόμενον σχέδιον καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὸ πολὺ τὰ τέσσαρα οἰκοδομικὰ τετράγωνα, ὑφ' οὓς ὅρους θέλει κανονίσει Ὑπουργικὴ ἀπόφασις, ἐπὶ τῷ τέλει ἀνεγέρσεως ἐξοχικοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ.

4. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος γίνεται 28.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος (παράγραφος 1) ἡ φράσις «πωληθησομένων οἰκοπέδων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «πωληθησομένων χιλίων οἰκοπέδων».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

---

(15)

Περὶ κανονισμοῦ ὅρων δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς κωμοπόλεως Χαλανδρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου π. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ σχεδίων πόλεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν συναφοῦς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, κανονίζομεν τοὺς ὅρους δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς κωμοπόλεως Χαλανδρίου ὡς ἑξῆς:

1) Ἐὰν αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρωνται κατὰ προέκτασιν τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν τοῦ σχεδίου καὶ ἐφ' ὅσον τὸ οἰκόπεδον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἰδανικῆς προεκτάσεως τῆς ἐγκεκριμένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς τὸ ὑλικὸν ἐμβαδὸν τοῦ ἐφ' οὗ ἡ οἰκοδομὴ οἰκοπέδου δέον νὰ ἦ τοὐλάχιστον πεντακόσια τετραγωνικὰ μέτρα, τὸ δὲ κτίριον νὰ μὴ καταλαμβάνῃ ἐπιφάνειαν μείζονα τοῦ τρίτου τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου καὶ νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου τοὐλάχιστον κατὰ τρία μέτρα, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἰδανικῆς προεκτάσεως τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

2) Ἐὰν τὰ οἰκόπεδα δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἀνωτέρω προϋπόθεσιν τῆς κατ' ἐπέκτασιν τῶν ὁδῶν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου θέσεώς των, τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἀνεγείρεται ἑκάστη οἰκοδομὴ δέον νὰ ἦ τοὐλάχιστον χίλια τετραγωνικὰ μέτρα, ἡ ἐπ' αὐτῆς καταλαμβανομένη ἔκτασις τοῦ οἰκοπέδου νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ πέμπτον τῆς ὅλης αὐτοῦ ἐπιφανείας καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτῆς ἀπὸ πάντων τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου νὰ μὴ κατέρχωνται τῶν τεσσάρων μέτρων.

3) Κατ' ἀμφοτέρας τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἡ οἰκοδόμησις ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἐφ' ἑκάστου οἰκοπέδου πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ μία μόνον ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ὀρόφων οἰκία.

Ἐὰν τὸ οἰκόπεδον ἔχῃ μεγαλυτέρας τῶν ἄνω ἐλαχίστων ὁρίων διαστάσεις, τότε δύνανται ν' ἀνεγερθῶσιν ἐν αὐτῷ πλειότερα μεμονωμένα κτίρια, ἕκαστον τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀντα-

ποκρίνεται πρὸς τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται μέρος τοῦ οἰκοπέδου, τὴν καλυπτομένην αὐτοῦ ἐπιφάνειαν καὶ τὰς ἀποστάσεις ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. Πάντως τὰ τοιαῦτα κτίρια δέον νὰ ἀφίστανται ἀλλήλων τοὐλάχιστον κατὰ δέκα μέτρα. Ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικὰ μέτρα ἡ ἀνέγερσις μεμονωμένων ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους ἐν αὐτῷ κτιρίων καθίσταται ὑποχρεωτική, ἀπαγορευομένης τῆς ἀνεγέρσεως ἐνιαίας οἰκοδομῆς ἐφ' ἅπαντος τοῦ οἰκοπέδου, ἔστω καὶ ἂν πληροῦνται κατὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς οἱ ὡς εἴρηται ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ὅροι.

4) Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἰκοδομοῦντες ἐφ' ὅσον περιφράσσωσι τὸ οἰκόπεδον αὐτῶν δέον νὰ κατασκευάζωσι ἀπὸ ὕψους ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καὶ ἄνω περίφραγμα μὴ συμπαγὲς (οἷον συρματόπλεγμα, κιγκλίδωμα κλπ.).

5) Ἐφ' ὅσον αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρονται ἐπὶ οἰκοπέδων ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ δημοσίων ἀμαξιτῶν ἢ σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς ταύτας ἀναλόγως οἱ ὅροι τῶν παρ. 1, 3 καὶ 4 καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῶν περὶ ὁδοποιΐας νόμων προβλεπόμεναι διατάξεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τοὺς ὅρους τούτου.

6) Προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ἀνεγέρσεως σχολῶν, θεραπευτηρίων καὶ ἐν γένει τοιαύτης φύσεως κοινωφελῶν κτιρίων των, ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῆς παρ. 2 ἐξαιρέσει τῆς ὑπὸ τῶν κτιρίων καλυπτομένης ἐπιφανείας, ἥτις δύναται νὰ φθάνῃ τὰ 4/5 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, ἐπιτρεπομένης ἅμα διὰ τὰ τοιαῦτα κτίρια τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τοὺς ὅρους τῶν παραγράφων 3 καὶ 4.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

---

(16)

Περὶ ἀπαγορεύσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τρίμηνον ἐν τῇ κωμοπόλει Μακρακώμης (Βαρυμπόπης).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἐ. ἔ. πράξεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μακρακώμης (Βαρυμπόπης), ἀπαγορεύομεν ἐπὶ τρίμηνον τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν, μὴ ἀναστελλομένης ὅμως τῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ ἀρξαμένων ἤδη οἰκοδομῶν ἐν τῇ κωμοπόλει Μακρακώμης (Βαρυμπόπης), τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τῆς ὁποίας ἐπίκειται ἡ τελικὴ ἐπεξεργασία.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Θ. Πετιμεζᾶς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(17)

Ἀριθ. 5200.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς τέως Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Σμύρνης κλπ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸν νόμον 2493 «περὶ Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης», 2) τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1922 Ν. Διάταγμα περὶ ἀσκήσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, 3) τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν «Γραφείου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς τέως Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Σμύρνης» καὶ 4) τὸν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου τούτου συνταχθέντα καὶ ὑποβληθέντα ἡμῖν πρὸς κύρωσιν ἀπολογισμὸν τῆς τέως Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Σμύρνης καὶ τοῦ Γραφείου ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων αὐτῆς, ἀποφασίζομεν·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦμεν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς τέως Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Σμύρνης ὡς αὕτη συνεχίσθη ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς τέως Ἑλληνικῆς Διοικήσεως καὶ διατάσσομεν τὴν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τῆς Γενικῆς Καταστάσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Καταργοῦμεν τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποφάσει ἡμῶν συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν «Γραφεῖον ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς τέως Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης», τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Τὸ παρὰ τῷ καταργουμένῳ Γραφείῳ Ἀρχεῖον τῆς τέως Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Σμύρνης μετὰ τῶν λογιστικῶν στοιχείων τοῦ τέως Κεντρικοῦ Ταμείου Σμύρνης θέλει παραδοθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου πρὸς διαφύλαξιν εἰς τὸν παρὰ τῷ Λογιστικῷ Ἀρχείῳ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατεθημένον πρὸς τοῦτο χῶρον, τὸ δὲ Διοικητικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Γραφείου ἐκκαθαρίσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ περαιτέρω διεκπεραίωσις πάσης ἐκκρεμοῦς διοικητικῆς ἐνεργείας τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Νομοθετικοῦ μέτρου ληφθησομένου παρὰ τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῶν παρὰ τοῖς Ταμείοις τῆς τέως Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης συνεστημένων παρακαταθηκῶν καὶ ἐγγυήσεων τῶν ἐξαιρεθεισῶν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1924 «περὶ λήξεως τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως τοῦ Γραφείου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων Σμύρνης κλπ.» Νομοθετικοῦ Διατάγματος καθιερωθείσης παραγραφῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς δημοσίου ἐσόδου τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατατεθεισῶν αὐτουσίων παρακαταθηκῶν τῶν ταμείων τῆς τέως Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης δι' ἃς δὲν θέλει συντρέξει περίπτωσις ἀποδόσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ